

Bestemors bananer

✎ Ursula Nafula

👤 Catherine Groenewald

📖 Espen Stranger-Johannessen

📖 4

🌐 norsk

Global Storybooks

globalstorybooks.net

Bestemors bananer

✎ Ursula Nafula

👤 Catherine Groenewald

📖 Espen Stranger-Johannessen

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 3.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

Bestemors kjøkkenhage var full av durra, hirse og maniok. Men best av alt var bananene. Selv om bestemor hadde mange barnebarn, visste jeg i all hemmelighet at jeg var favoritten hennes. Hun inviterte meg ofte hjem til seg. Hun fortalte meg også små hemmeligheter. Men det var én hemmelighet hun ikke delte med meg: hvor hun modnet bananene.

Senere den kvelden sendte mor, far og bestemor bud etter meg. Jeg visste hvorfor. Da jeg la meg til å sove den natten, visste jeg at jeg ikke kunne stjele igjen, ikke fra bestemor, ikke fra foreldrene mine, og definitivt ikke fra noen andre.

Neste dag var det markedsdag. Bestemor stod opp tidlig. Hun tok alltid med modne bananer og maniok for å selge på markedet. Jeg skyndte meg ikke for å besøke henne den dagen. Men jeg kunne ikke unnvike henne veldig lenge.

En dag så jeg en stor stråkurv som stod plassert utenfor huset til bestemor. Da jeg spurte hva den var ment for, fikk jeg svaret: «Det er den magiske kurven min.» Ved siden av kurven var det flere bananblader, som bestemor snudde fra tid til annen. Jeg var nysgjerrig: «Hva bruker du bladene til, bestemor?» spurte jeg. Det eneste svaret jeg fikk, var: «De er de magiske bladene mine.»

Det var så interessant å se på bestemor, bananene, bananbladene og den store stråkurven. Men bestemor sendte meg av gårde til mamma for et ærend. «Bestemor, vær så snill, la meg få se på mens du forbereder ...» «Ikke vær så sta, jenta mi, gjør det du har blitt bedt om», insisterte hun. Jeg sprang av gårde.

Neste dag mens bestemor var i kjøkkenhagen og plukket grønnsaker, snek jeg meg inn og tittet på bananene. Nesten alle var modne. Jeg kunne ikke la være å ta en klase med fire. I det jeg listet meg mot døra, hørte jeg bestemor hoste utenfor. Jeg rakk så vidt å gjemme bananene under kjolen og gikk forbi henne.

Da jeg kom tilbake, satt bestemor utenfor, men med verken kurven eller bananene. «Bestemor, hvor er kurven, hvor er bananene, og hvor...» Men det eneste svaret jeg fikk, var: «De er på det magiske stedet mitt.» Det var så skuffende!

Neste dag, da bestemor kom for å besøke moren min, skyndte jeg meg av gårde til huset hennes for å sjekke bananene en gang til. Det var en klasse veldig modne bananer der. Jeg tok én og gjemte den i kjolen min. Etter at jeg hadde dekket kurven, gikk jeg bak huset og spiste den fort. Det var den søteste bananen jeg noensinne hadde smakt.

To dager senere ba bestemor meg om å hente stokken hennes fra soverommet. Så snart jeg åpnet døra, ble jeg møtt av den sterke lukten av modne bananer. I det innerste rommet var bestemors store magiske stråkurv. Den var godt gjemt av et gammelt teppe. Jeg løftet det og luktet på den vidunderlige duften.

Bestemors stemme skremte meg da hun ropte: «Hva holder du på med?» «Skynd deg og ta med stokken.» Jeg skyndte meg ut med stokken hennes. «Hva er det du smiler for?» spurte bestemor. Spørsmålet hennes fikk meg til å innse at jeg fortsatt smilte over oppdagelsen av det magiske stedet hennes.